

SOPRONI UJSÁG

(az „Oedenburger Zeitung“ politikai napilap magyar része.)

Előfizetési feltételek:

A „Soproni Ujság“, az „Oedenburger Zeitung“ kivételével képezvén külön nem adatik el sem egyes példányokban sem előfizetésben.
Előfizetési ára a teljes lapnak negyedévenként: helyben 5 korona, vidékre 6 korona 25 fillér. Egy példány ára 6 fillér.

Kiadóhivatal és szerkesztőség:

Romwalter Alfrédnél, várkerület 121. szám.
Távbeszélő 23. szám.

Hirdetések díjtétel szerint,

mely kívánatra mindenkinél díjmentesen megküldetik.
Hirdetési megrendelések, előfizetési és hirdetési díjak a kiadóhivatalba küldendők.
Mindennemű fizetés teljesítési helye Sopron.

Soproni Ujság

(Oedenburger Zeitung)

„Politikai napilap.“
Sopron város és Sopronmegye legelterjedtebb liberális lapja.

Előfizetési ára negyedévenként helyben 2 frt 50 kr., vidékre 3 frt 13 kr.

Soproni Ujság

(Oedenburger Zeitung)

a Dunántúl felső részének nem csak legelterjedtebb, de leggazdagabb tartalmú napilapja, a mely Sopronmegye határain túl is el van terjedve.

Mutatvány-számokat kívánatra egy héttig ingyen és bementve küldünk.

A **magyarság** és a **szabadelvű politikai irány** híveire támaszkodva kerjük lapunk barátait előfizetők gyűjtésére.

Hirdetések, melyeket a „Soproni Ujság“ magyar és német körökben, a közönség minden rétegeiben a leghathatósabban terjeszt, igen előnyös áron számítatnak.

Előfizetéseket és hirdetéseket elfogad a Soproni Ujság-Oedenburger Zeitung kiadóhivatala

Romwalter Alfréd

könyv- és könyvrendelési intézet, litográfia.

Sopron, várkerület 121. sz. a.

Az új polgármester programja.

Irta: Dr. Hoffmann Pál.

Sopron, október 3.

Sopron szab. kir. városa történelmének új korszakát nyitandja meg nem sokára, a midőn municipális képviselői által új polgármesterét fogja legközelebb megválasztani. Azon jeles polgártársunk egyénisége, a kire a választás esni fog, már nem titok és nem kérdés többé, a mióta a polgármesteri díjazást a képviselő-testület megszavazta és azt a miniszter jóváhagyta. Nem lehet tehát elhamarkodás, ha már ma szavá teszszük a Gebhardt-korszakot.

Szerte nagy várakozással vannak Gebhardt polgármesteri működése iránt és pedig nemcsak azért, mert egész kommunális életünknek fölötté nagy szüksége van rája, de szolgálatában töltött sok évi fáradozása alatt szellemi képességeinek, főképp energiájának számtalan tanujelét adta.

Energiája, ez kiváló tulajdonságai között ama legkiválóbb, a mely miatt Gebhardt polgármesterkedése elé oly nagy várakozással tekintenek. Mert, sajnós, városi ügyeink annyira tespedő, stagnáló állapotban vannak, hogy csupán csak ezen mozgó erő, egyedül önmagában is, tekintet nélkül megjelentkezésének módjára és irányára, már önmagában is nagy nyereségnek mondható. Ezen korlátozással és ebbeli megelégedéssel egyáltalán nem akarok kételyt juttatni ki-

fejezésre az iránt, hogy jövőd polgármesterünk erélye nélkülözi azt, a mi nélkül hasznosat, jelentőset és maradandót alkotni nem lehet, t. i. a belátást, értelmességet, elfogulatlanságot és önzéstelenséget, okosságot és böles mérsékletet; mert én is azon soproni polgártársaim közé számítom magamat, a kik őt ez idő szerint városunk azon egyetlen fiának tekintik, a kinek polgármesteri működésétől városunk kommunális állapotának javulása nemcsak óhajtható, de remélhető is.

Vajha sikerülne neki ebbeli reményeinket városunk javára és nevének dicsőségére megvalósítani!

A mire mindenek fölött kell, hogy irányítsa belátással kapcsolatos erélyét, az városi háztartásunk javítása. A folytonos és tartós emelés útján ma odáig jutottunk, hogy polgártársaink 71%-os községi pótdóval vannak megterhelve és ha városunk vezetése az eddig folytatott irányban halad tovább, biztos kilátásunk lehet arra, hogy a 20. század hajnalhasadtára 100%-os községi pótdó nyomorával kell megküzdenünk.

„Eddig és nem tovább fel-fel, hanem állandóan lefelé!“ ez kellene, hogy legyen első pontja annak a programnak, a melylyel a megválasztandó polgármester fog válaszolni polgártársai bizalmára.

És hogy ezt teljesen meg is valósíthassa, adja Isten!

TÁRCZA.

Annuska apáca lesz.

— A „Soproni Ujság“ eredeti tárczája —
Irta: Gárdonyi Géza.

I. — jun. 10.

Megfogadtam, hogy apáca leszék. Az apácák jók, kedvesek, tisztaszívűek. Szereti őket az Isten.

Soha sem tudtam elképzelni a menyországot apácák nélkül.

Három nap óta vagyok itthon. Bejártam az erdőt és mezőt. Az erdő most is ünnepies, komoly. A fák imádkoznak, a méhek énekelnek s a virágok lelke fölszáll az égbe. A mező is olyan, mint ezelőtt öt évvel. A nagy fehér ludak sárga kis libákat sétáltatnak a fű között. Milyen furesa, hogy Julesát már nem találom ott. A libákat más leányok őrzik. Julesa megnőtt, férjhez ment szegény. Óh istenem! a férje már kétszer megverte!

A mama azt mondta, hogy már én is nagy leány vagyok; ideje lesz, hogy férjhez menjek. — Soha! soha! — kiáltottam kétségbeesetten.

És kimentem a kertbe. Elbujtam a ribizli-bokrok közé és sirtam.

II. — jun. 11.

Ma volt nálunk Balogh ur. Ez egy fiatal földbirtokos. Szomszédunk. Ez akar elvenni.

Ez akarja, hogy ne legyek apáca.

Éreztem, hogy sápadt vagyok. A tagjaim remegtek. Ugy néztem rá, mint gyilkosra és egy tekintetem által éreztettem vele, hogy gyűlölöm.

Ő mosolygott. Megfogta a kezemet. Megmerte fogni! Aztán azt mondta, hogy a kezem pieziny és fehér.

— Mama, — szóltam a kezemet elrántva, — a fejem fájt.

A mama az ablakot okozta. Kati mindig hat ablakot felejt nyitva porolás után.

A mamának kezét csókoltam, s Balogh urat rövid és fagyos bólintással köszöntve, a szobámba mentem.

Csakugyan kábult voltam. A kiállott izgalmak folytán lázas forróság égetett.

Megnéztem a kezemet. Valósággal pieziny és fehér. Milyen jól fog állani, ha majd a templomban imádkozva összeszemelem.

Végigdőltem a kanapén, és a mint ott nyugodtam, úgy tetszett, mintha a fejedelemasszony ruhája lengene mellém. Behunytam a szemeimet. Így mindig látom őt, a mikor akarom. Ott állt előttem a sötétek ruhájában, a vá'laira lebegő nagy fehér gallérokkal. Megszentesült halovány arcán égi jóság, lenvirágkék szemeiben áhitat.

Az orgonának altató szent morajlása hullámzik körülöttem. És a fejedelemasszony azt susogja: „Vigyázzatok, hogy kísértetbe ne essetek!“

Oh csak most cikázik át agyamon ennek a szent intellemmek a világossága! A kísértő megjelent. Szív, lélek, légy erős!

III. — jun. 12.

Ma családi tanács volt.

A papa elmondta, hogy megnézte a telekkönyvet és Balogh ur birtokát.

— A házasság kívánatos.

— Papám — szóltam fulladozó hangon — én apáca szeretnék lenni.

A papa erre földhöz csapta a fidibuszt és felém fordulva, haragosan kiáltott:

— Vigye el az ördög az apácáidat!

Többet nem hallottam a rettenetes istenkáromlásból. Befogtam a füleimet és áfutottam a szobámba.

Oh, milyen rettenetes néha ez a papa! Látszik rajta, hogy őt nem az apácák nevelték.

IV. — jun. 13.

Kati a kuleslyukon át kihallgatta a családi tanácskozás folytatását, és elmondta nekem, hogy nem erőltetnek többé a házasságra; Balogh ur jöhet-mehet nálunk, de nekem többé nem fognak róla szólni.

Örömben Katinak adtam a szent Genovéva-képet, a melyre rá volt írva:

„Nagyistván Annuskának a hallgatás erényeért — Theresia-Testvér.“

Most már jöhetsz kísértő! — gondoltam.

Hát nem ott termett!

Ismét az a mosolygó arcú! Egyebet sem tud, csak mosolyogni. A bajusza, mint két kis fekete mokus-pemzli úgy állt az orra alatt. Arra kért, hogy fogadjak el tőle egy rózsát: az ő kertjéből való. (Folyt. köv.)

Politikai hírek.

Sopron, október 3.

Örmények zavargása. A konstantinápolyi zavargás megint okot is, módot is adott az örmény kérdés befejezésének elhalasztására, mert most maguk az örmények teszik lehetővé, hogy a minden siettetés dacára is hosszúra nyúlt ügy az újabb halasztás stádiumába lépjen. A tegnapielőtti örmény tüntetések a szultán önértékét provokálják és hatalmi öntudatát bántják. A nagyur amugy is nagy keserűséggel nézte, hogy hogyan esorbítja a hatalmak erőszakos követelődzése az ő szuverenitását. Valóságos személyes bántódásnak tekintette mindig a reformhatalmak eljárását.

A konstantinápolyi nép és vele az egész török birodalom mozlim lakossága tegnapielőtti óta a maga ügyének tekintti az örmény kérdést s a portának a kérdés megoldásánál ezentul ügyet kell vetnie arra a fanatizmusra is, amely a padisah tekintélyét őrzi, s amely különösen határszéli tartományokban veszedelmes formákat ölthet, ha azt látja, hogy ezzel a tekintéllyel könnyen lehet elbánni.

Visszavont törvényjavaslat. Amint tudva van, Szilágyi Dezső volt igazságügyminiszter még ennek az országgyűlésnek az elején törvényjavaslatot terjesztett be a büntetőtörvény módosításáról. Erdély Sándor igazságügyminiszter, hír szerint, legközelebb visszavonja a javaslatot és új törvényjavaslatot fog kidolgoztatni, s ez a büntetőtörvénykönyvek több oly rendelkezését is módosítja, a melyet a Szilágyi-féle javaslat értetlenül hagyott.

A polgármester választásához.

Sopron, október 3.

Még két hét választ el bennünk a város közgyűlésétől, a mikor a hónapokon át tartó interregnum után ismét be lesz töltve Sopron első tisztségviselőjének hivatala.

Arról a kérdéstről, vajjon a város közönségének majdnem osztatlan bizalma mellett, a mivel Gebhardt József jelöltségén esüng, kerül-e még szóba másnak is a kandidálása, Sopron közvéleménye hallgat. De mi több, azok után a heves tollharcok után, a miket az új polgármester személye miatt vívtak, a lapok elesöndesültek, úgy, hogy most, a választó közgyűlés előtt rövid idővel alig beszél valaki a város vitális érdekeire annyira fontos polgármesterválasztás részleteiről.

Arról, hogy a „Soproni Ujság” kitart a legalkalmasabbnak arra, hogy a város kitüntetett bizalmának részese legyen, azt hisszük, immár szólni is felesleges. Minden tévovázás nélkül szint vallottunk, valahányszor ez a kérdés szóba került, a szerintünk leginkább méltó jelölt, Gebhardt József, mellett. Eszünk ágában sincs azonban azoktól, akik mellette talán még hivatottsággal bírnak a város kormányzásának a gyeploit kezükbe venni, elvitatni a képességet. Meg vagyunk győződve arról, hogy Printz Ferenc dr., aki a provizórium alatt annyi rutinnal és belátó, boles mérés-klettel állt a közügyek élén, vagy Reichenhaller Béla, a hangya szorgalmu főjegyző, szintén ki tudná elégiteni azokat az igényeket, a mikkel Sopron város jövőndő polgármestere felé nagy és jogos várakozással fordulnak.

Hogy mellettök, akiknek annyi a kiváló és megnyerő tulajdonságuk, miért portáljuk mi mégis Gebhardt József jelöltségét, azt megirtuk már százsor. S kényes és kellemetlen volna ezt ismét feszegetni. A törvényhatóság tagjai október 17-én ugysis majd egyhangu lelkesedéssel hívják fel polgármesternek azt, a kinek választásáért mi is lelkesedünk.

Hogy az új polgármesterre nagy és nehéz munka vár, az elvitathatlan. A millenium küszöbén elintézésre váro ezer- és ezer tenni való közül csak csak taláalomra markolunk ki párat, a mikor említjük a mindinkább felburjánzó szociálizmust, a város rettenetes pótdadóját, és ama rengeteg sokat, a mit tenni kell, hogy Sopron visszanyerje kereskedelmi szempntból azt a jelen-

tőségét, a melylyel birt. Mind ezek megkövetelik, hogy vaskezü, törhetetlen energiájú, tetőtől-talpig férfi legyen az, akit erre az oly nagy felelősséggel bíró állásra megválasztanak.

De az egyéni kiválóság még nem elég. Szükséges, hogy az új polgármesternek fedezetül jeles, szakértelemben és tapasztalatokban gazdag tanácsosi kar álljon a háta mögött.

S ez is nagy érv a többi súlyos argumentum mellett, amik Gebhardt jelöltségének olyan szilárd alapot biztosítottak. Printz Ferenc dr., a város első tanácsosa annyira kiállotta már a tűzpróbát, hogy nagy és fontos érdeke a városnak, hogy továbbra is jobb keze legyen a polgármesternek. Nagy és aggasztó kérdés az, hogyha megválasztásával megtrúlna a város első tanácsának a széke, birna-e utódja azazal a mélyrelátó ítélő képességgel, körültekintéssel, okos megfontolással, a mikre Sopron város polgármesterének első tanácsosa részéről mindenben nélkülözhetetlen szüksége van.

Ezért kell, hogy Printz dr. továbbra is megmaradjon abban az állásban, a melyben hosszuhosszu évek során annyi elévülhetetlen érdemet szerzett magának s annyi megbecsülhetetlen hasznót a város közügyeinek. Printz drnak sajátos a fátuma, a saját érdemei állják az utját annak, hogy a polgármesterválasztásnál a város javát szemük előtt tartó képviselők ő reá adják a vétumukat.

És hasonlóképpen áll dr. Reichenhaller jelöltségének ügye.

Ezeket akartuk elmondani, hogy az igazságnak teljesen eleget tegyünk. Ismerve a mi jelöltünknek, Gebhardt Józsefnek a tiszta, önzetlen karakterét, megvagyunk győződve arról, hogy ezekkel nem is esik bánkódás az ő személyén.

Hisz arról, hogy ő kicsodánk nekünk, szőzaporítás volna újra beszélni. Kétségbe sem vonjuk, hogy október 17-én a polgármesterválasztó közgyűlés napján azok a szavazatok, a melyek az ő nevé vizik diadalra, a szeretet a rokonszenv rugói mellett, a mély becsülés, az igazért, a kiválóságért való lelkesedés tiszta forrásából fakadnak!

Egy városi képviselő.

Napi hírek.

Sopron, okt. 3.

Tisztelettel kérjük azon előfizetőket, a kiknek előfizetése szeptember hó végével lejárt, hogy azt minél előbb megújítani sziveskedjenek kiadóhivatalunkban (Várkerület 121. sz.)

A dunántúli evang. püspökválasztás. Ma délelőtti bontották fel Répezlakon, Radó Kálmán főgondnok házában azokat a szavazatokat, a melyeket a lefolyt választás folyamán adtak le Karsay Sándor utódjára. A szavazatok felbontásánál jelen volt: Radó Kálmán világi és Mészáros István püspökhelyettes, egyházi elnök; kívülök világi részről ott voltak: dr. Schreiner Károly, Barna Géza, Ihász Lajos felügyelők, — egyházi részről: Nagy Sándor, Lauesek Jónás esperesek és Bognár Endre lovászpatonai lelkész.

A választás, a melynek eredménye elé, egész Dunántul, de főképpen nálunk Sopronban nagy érdeklődéssel néztek, nem vezetett eredményre, mivel a jelöltek egyike sem kapta meg az abszolút többséget. Gyurátz, pápai ev. lelkészre esett 73 szavazat. Poszvek Sándor, soproni teológiai igazgatóra 69, a többi megoszlott Kund, Sánta és mások között. A két legtöbb szavazatot nyert jelölt között nemsokára megejtik a próbaválasztást.

A főispán az új városházában. Simon Ödön, Sopronvármegye főispánja, párnapja déli fél 1 óraker megjelent az új városházában. A hivatalok mind üresek voltak, az óriási épület némaságába csak az udvarban süt-kérező, pipázó pár rendőr halk beszélgetése öntött kis életet. A főispán, a zavarukban alig szóhoz jutni bíró rendőrök által azonnal levezettette

magát a szobáikba. A hírek, a miket lapunk ezekről közre adott, birták arra Simon Ödönt, a kinek az éles szeme, körültekintő gondossága ezerfelé kiterjed, hogy meggyőződjék arról, vajjon igazán olyan botrányos állapotban vannak-e azok a szobák, a mik a város közbiztonsága fölött örködő, kifáradt nyomorúságosan díjazott legénység lakásul szolgálnak. Időközben Brüstzl rendőr-mester is előkerült; ennek a kalauzolása mellett bejárta a főispán az összes souterrain helyiségeket. A rövid ideig tartó körut után a főispán mélyen megbotránkozva távozott az új városházából. Azok a szavak, a miket mondott, bejárták már a városháza összes hivatalait. Vajjon eljutnak-e tán ebben a vándorlásukban az építő-bizottságnak a füléig? ...

Kinevezés. Az igazságügyminiszter Dr. Gonda Antal kinevezte a sopron-kövidi fegyházhoz ellenörnek.

Az új győri pénzügyigazgató. Megirtuk már, hogy Karták Pál győri pénzügyigazgatót Pozsonyba neveztek ki a pénzügyigazgatóság élére. Helyébe, mint a „Győri Közlöny”-ben olvassuk, Netkovszky Adolf pénzügyi tanácsost, rima-szombati pénzügyigazgatót neveztek ki.

Az új polgármester. A véletlen különös játékából városunk két kitűnősége tisztelte meg ma egyszerre a „Soproni Ujság”-ot olyan cikkével, a melyben az új polgármester alakjával foglalkozik. Az egyikben nagybecsült, kiváló tllu munkatársunk: Hoffmann Pál dr. nyug. egyetem tanár, az új polgármester programja legfőbb pontját írja elő, míg a másik — a melynek a szerzője egyideig még meg akarja őrizni az inkognitóját — szintén figyelemre méltó dolgokat mond el, Gebhardt József, a jövő polgármestere megválasztását kétségtelennek állítván. A cikkben foglalt argumentumoknak nagy súlyt kölcsönöz az a körülmény, hogy a cikk írója előkelő tagja társas életünknek, a kinek a beszédei különösen a város közgyűlésein mindig osztatlan figyelem és őszinte érdeklődésben szoktak részesülni.

A városi magisztrátus és a rendőség. Tegnapi délelőtti a rendőség kézbesítő szolgálja turesa irást adott be Printz Ferenc hely. polgármesternek. A szigorú tatik-tetik-ekben megfogalmazott ukáz egyszerűen ráir a városi tanácsra, hogy a városháza souterrain helyiségeit 15 nap lefolyása alatt annál is inkább üríttesse ki, mert „ellenesetben a törvényes következményeket magának tulajdonítsa.” Ez az írás, a mely érdemes magisztrátusunk tagjai közt nem kis meglepetést keltett, jó részben összefügg Simon főispán látogatásával, a melyről lapunk egyéb helyén adunk számot. A rendőség átíratában az építési szabályzatra hivatkozik, a mely szigoruan megtiltja Sopronban a pince-lakások használatát, s elvárja Sopron város tanácsától, hogy az nem fogja magát a szabályok alól kivonni, a melyek mint jogi személyt, éppen úgy kötelezik, mint akármelyik balli-utezai gazdapolgárt. Így a város vagy kerit egyéb helyet a rendőségnek, a porkolábnak meg a börtönöknek, vagy pedig kiteszi magát annak, hogy a terminus lejártá után a rendörkapitányság elfogja itélni 10 forint pénzbírságra. Hogy aztán ebből micsoda komplikációk keletkezhetnek, annak az Isten a megmondhatója.

Vasuti előértekezet. Lapunk utján értesült legelőbb és legkimerítőbben Sopron város és Sopronmegye közönsége annak a nagyon jelentős vasuti értekezetnek a lefolyásáról, a mely f. hó 1-én 5 óraker volt a kereskedelmi miniszteriumban. Ugyanerről a következőket olvassuk a „Pesti Napló”-ban:

„Vasuti előértekezet. A kereskedelemügyi miniszteriumban tegnapi, október 1-én este 5 óraker érdekes és illusztris társaság gyűlt egybe. Az egybejövételre a miniszter meghívója adott okot, a ki a sopron-pozsonyi s a vulkaporány-párdorfi vasutara vonatkozó két terv kettős érdekeltségét hallgatta meg s szerette volna egyezsége birni.

Jelen voltak: herezeg Esterházy Pál, Fabinyi Teofil volt miniszter, Sopron város

képviselő főispánja Drexler martoni sopron-el József és pordány-

A hallgatta sikerült Radó ter alispán a előnye a minden a csinálni, kivánva járulással tenne ki.

Ut miniszter hogy hat s pozitív bármelyik építési e hogy a l utak igaz Készs

ményét, a terjedelemb

Készs passzusát i miniszter n utak üzemé

— A állami polg helyi állami lával képes helyezte át

— A könyvvezető nem lesz oly pár már me táblára mar hirdetési je

Ki

Pain számtszt, s ügynök leán másik pár mivel nin egyelőre el

A ha Schneiderné aki 86 éve liberális refó meghalhasse

Bren ságot Mr Kratoch

— Ak közül valam Nagy esomó a mikből r dermesztően van a gyaló kel, a mik r utezákat, va Elsiratták a mindig köz nap este mé kat: ma má Hull a fák l szél hajtotta felöltök és a ember gond hüsbere for már egész n

— Lo örségnek, ho (Krippel kávé letének ideje melyre G. B

Folyó szám 1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

pogány erkölcsi nép rövid idő alatt megszelídült egyháza keblén István koronát kap a pápától s mellé apostoli czime; Gézának a bizanai császár küld elismerése jeléül másik koronát. Nyugat és kelet felavatta a magyar nemzet királyát az európai keresztény fejedelmek sorába. Legendáink legnagyobb hőse, László már vezéri kardot kap Európa fejedelmétől, hogy a szent sirt visszavivő kereszties hadak élére álljon.

Ime: A jövevény nép, a még most is barbárnak rágalmozott magyar alig két emberöltő alatt kivívja a nemzetek rokonszenvét, elismerését, nagyrabecsülését s szerepet játszik, még pedig elsőrendű szerepet Európában.

A mohi sikon elébe áll a vad tatárkán kereszties táborának, hogy feltartóztassa Azsia rohamát Európa ellen. Rajta török meg a török áradat, mialatt maga csaknem elpusztul. A kulmináció magas fokára koronként a viszonyok erős hatalma letaszítja, hogy ismét fölemelkedjék s a esodatevő Isten nagy hatalmát hirdesse. Nagy Róbert Károly alatt; hatalmas és tisztelt Nagy Lajossal

trónján, a mikor magyar tenger vizében hunyt el észak, kelet, dél hulló csillaga. Hunyadi János, Hollós Mátyás fénye, hire a művelt világra áradt szét. A magyar renaissance emlékeit tisztelettel szemlélhetjük Vajda-Hunyad várán, Visegrád romjain, Buda, Kolozsvár, Pécs, Kassa s más városok templomain. A Korvin kódexszek el nem pusztított maradványai azt beszélik, hogy itt „tudós urak tudományát arannyal fizették; államférfiak, tudósok és költők magyar nemzet virulását világnak hirdették.“

Üssétek föl az uj- és a legujabb kor történetét: ott találjátok a magyar nemzetet mindig a hol a lelkiismereti szabadságért, a hol az emberi jogokért küzdenek. Boesky, Tökölly, Rákóczy hadai eszmékért harezolnak. Kossuthék 1848-ban összetörök a rendi alkotmányt, hogy annak romjain ujra építsék a szabadság, egyenlőség, testvériség Magyarországot.

Ime a barbár magyar ismét ott áll az eszmék szolgálatában s a világ négy tájéka felé szétszórt legjobbjai mindenütt ott hullanak el, ahol

a zsarnokság ellen véres lobogódat emelik a népek — szabadság!

Az ország lázas sietséggel dolgozik, hogy a milleniumi kiállítás megfeleljen a magyar nemzet méltóságának, életrealóságának mind terjedelem, mind minőség tekintetében. A régibb kor munkásságának fennmaradt produktumai, melyekből ki fog tűnni, hogy pusztító harezaink között sem feledkeztünk el a béke műveiről; az ujjabb kor sok irányu tevékenységnek termelvényei az ország rohamosan fejlődő fővárosában összehordva ékes-szólon fogják hirdetni a nagyvilágnak, hogy ez a nemzet nemesak karddal kezében, nemesak politikai instituezióval, hanem másnemű munkásságaival is képest kivívni a művelt népnek rokonszenvét, elismerését; hirdetni fogják, hogy a nemzet a civilizáció nagy munkája körül hasznos szolgálatot tud és akar tenni.

A magyar rész felelős szerkesztője:

Koór József.

Kiadó-tulajdonos: Romwalter Alfréd

1896.   1896.

Reklám-Naptár!

2500 példányban lesz nyomva.

Az „Oedenburger Zeitung—Soproni Ujság“ 1895. év karácsony napjára az összes helybéli és vidéki előfizetők közt, valamint a Romwalter Alfréd cég könyv- és könyomdai müintézete összes üzletfelei közt ismét egészen ingyen osztja szét az „Oedenburger Zeitung—Soproni Ujság“ díszesen kiállított

Naptárát az 1896. évre.

„Oedenb. Zeitung—Soproni Ujság“ ingyen naptára

a mult évben a n. é. közönség minden rétegeben szivesen fogadott vendég volt és általános tetszésben részesült. Naptárunk ezuttal is legalább 2500 példányban lesz nyomva és ugy a városokban, mint a megyékben nagy számban lesz terjesztve. Naptárunk a polgári és urasági köröket, valamint magánzókat, gazdászokat, kereskedőket, iparüzőket, hivatalnokokat, ügyvédeket, orvosokat, tanárokat és gyárosokat stb. fogja felkeresni, miért is ezen elsőrangú reklámnaptárban a

hirdetések

a legbiztosabb eredményt érik el!

Az „Oedenburger Zeitung—Soproni Ujság“ felvesz hirdetéseket és ezeket, hogy az olvasó-közönségnek figyelmét el ne kerüljék, nem közli a naptár végén összpontosítva, hanem az

érdekfeszítő olvasmányok közt és a kalendárium részben

ugy helyez el, hogy a szöveg minden 2—3-ik oldalán lesznek lenyomatva, mialtal az olvasónak önkénytelenül szembeötlök a hirdetés.

Ezen czélszerű beosztást tekintve, tisztelettel kérjük a n. é. hirdetőket, hogy b. megbízásait saját érdekükben minél előbb eszközöljék és hirdetési szövegeiket czimünkre beküldjék.

A hirdetések közlésének díjai: A naptár-részben, és pedig: november és december hónapokkal szemben egy oldal 30 frt, 1/2 oldal 15 frt, 1/4 oldal 10 frt, 1/8 oldal 5 frt.

Január és február hónapokkal szemben egy oldal 25 frt, 1/2 oldal 12 frt 50 kr., 1/4 oldal 7 frt, 1/8 oldal 3 frt 50 kr.

A többi hónapokkal szemben: egy oldal 20 frt, 1/2 oldal 10 frt, 1/4 oldal 6 frt, 1/8 oldal 3 frt.

Az olvasó szöveg közt: egy oldal 16 frt, 1/2 oldal 8 frt, 1/4 oldal 5 frt, 1/8 oldal 3 frt.

Tisztelettel

Romwalter Alfréd

könyv- és könyomdai müintézete,

az „Oedenburger Zeitung—Soproni Ujság“ kiadó-tulajdonosa.